

AN ANALYSIS OF SPACE AND FICTIONAL SPACES IN THE LITTLE PRINCE

Seyhan Murtezan İbrahimi

International Balkan University, North Macedonia, smibrahimi@ibu.edu.mk

Banu İsmaili

International Balkan University, North Macedonia, ismaili.banu@ibu.edu.mk

Abstract: Spaces, as one of the tools for analyzing literary texts, serve as textual living environments where individuals can discover their sense of belonging and freedom. Due to these characteristics, space reflects the inner world of individuals and, in some literary works, acts as the component that establishes the relationship between the protagonist and the setting. It is often used as a key element to convey the subconscious and imagination of the main character.

Narratology, which has become widely used in recent times, particularly in Western literary studies, focuses on the structural analysis of narratives. It examines the elements that constitute a narrative, explores whether a narrator is present in the text, and, if so, analyzes the ‘voice’ of the narrator and the elements through which this voice manifests itself. Key concepts within this discipline include narration, focalization, narrative situations, action, story analysis, verb tense, time and narrative modes, time-space relationships, fictional spaces, characters, characterization, and discourse.

In this study, Manfred Jahn’s narratological theories on space and fictional space will be examined, along with the author’s use of symbols as a means of social critique. In literary texts, social criticism is often conveyed through a fairy-tale-like style. Fairy tales serve to reflect fundamental truths about human life and mirror societal realities. Social criticism is a frequently employed narrative technique in modern literature. In *The Little Prince*, the author’s critique of adults serves as an example of social criticism. The characters the Little Prince encounters on different planets represent various segments of society and highlight human flaws. Figures such as the king, the vein man, the drunkard, and the businessman reflect the individual’s position within societal structures, the unquestioning obedience to authoritative figures, and the distorted mechanisms of power.

The story revolves around the Little Prince’s journey from his own planet to various others. Throughout the book, the author critiques adults, and these critiques are conveyed through spatial elements. The story begins in the desert, which symbolizes human solitude and helplessness. The pilot’s experiences while being stranded in the desert represent an individual’s confrontation with their inner self. On each planet he visits, the Little Prince meets a different person, each representing a distinct personality trait. Through these fictional spaces, the author attempts to convey messages to the reader. Although the main setting of the story is the desert, before arriving on Earth, the Little Prince travels to various planets, which constitute the fictional spaces of the narrative.

This study will analyze the narrative space and fictional spaces in Antoine de Saint-Exupéry’s *The Little Prince*. Additionally, the symbolic meanings and character traits represented by each fictional space will be explored.

Keywords: The Little Prince, narratology, space, fictional space

KÜÇÜK PRENS KİTABINDAKİ MEKÂN VE KURMACA MEKÂNLAR ÜZERİNE BİR İNCELEME

Seyhan Murtezan İbrahimi

Uluslararası Balkan Üniversitesi, smibrahimi@ibu.edu.mk

Banu İsmaili

Uluslararası Balkan Üniversitesi, ismaili.banu@ibu.edu.mk

Özet: Edebi metinlerin çözümleme araçlarından biri olan mekânlar, anlatılarda bireylerin kendi aidiyetlerini, özgürlüklerini bulabileceği metinsel yaşam alanlarıdır. Mekân bu özelliklerinden dolayı insanın iç dünyasını yansıtır ve bazı edebi eserlerde baş kahraman ile mekân arasındaki ilişkiyi kuran bileşendir. Ana karakterin bilinçaltını, hayal dünyasını anlatmak için ana unsur olarak kullanılmaktadır. Son dönemlerde, özellikle de Batı’da çok kullanılan, anlatı incelemelerini ele alan anlatıbilim, anlatının yapısal analizini ele almaktadır.

Anlatıbilim, anlatıyı oluşturan unsurları, metindeki anlatıcının var olup olmadığı, varsa anlatıcı ‘ses’ini inceler, sesin metinde kendini hangi unsurlarla gösterdiği üzerinde durur. Anlatma, odaklanma, anlatı durumları, eylem, öykü analizi, fiil zamanı, zaman ve anlatı kipleri, zaman-mekân ve kurmaca mekân, karakterler, karakterleştirme ve söylemler bu bilimin ilgi alanlarına giren kavramlardır. İncelememizde Manfred Jahn’ın anlatıbilim teorilerinden

mekân ve kurmaca mekân ele alınırken yazarın kullandığı semboller üzerinden yaptığı toplumsal eleştiri ele alınacaktır. Edebi metinlerde toplumsal eleştiri ele alınırken genel olarak masalımsı üslup kullanılmaktadır. Masallar bireyin yaşamına dair temel gerçekleri anlatma ve toplumsal gerçekleri yanstıma işlevine sahiptirler. Toplumsal eleştiri, modern edebiyatta sıkça kullanılan bir anlatım biçimidir. Küçük Prens'te yazarın büyükleri eleştirisi de toplumsal eleştirinin bir yansımasıdır. Küçük Prens'in farklı gezegenlerde karşılaştığı karakterler toplumun farklı kesimlerini ve insan doğasındaki kusurları temsil eder. Kral, kendini beğenmiş, sarhoş, iş adamı gibi karakterler bireyin gerçek hayattaki toplumsal yapılar içindeki konumunu, insanların otoriter figürlere karşı olan sorgusuz itaatlerini ve çarpık sistemin işleyişi yansıtır.

Hikâye Küçük Prens'in kendi gezegeninden ayrılıp farklı gezegenleri ziyaret etmesini konu edinir. Yazar, kitapta büyükleri eleştirir. Bu eleştiriler mekânlar üzerinden gerçekleşmektedir. Hikâye çölde başlar. Çöl insanın yalnızlığını ve çaresizliğini temsil ederken, çölde mahsur kalan Pilot'un yaşadığı deneyimler ise, kişinin kendi iç dünyasıyla yüzleşmesini temsil eder. Küçük Prens gittiği her gezegende farklı bir insanla karşılaşır. Bu gezegenlerdeki her insan farklı bir kişilik özelliğini yansıtır. Yazar, kurmaca mekânlar üzerinden okuyucuya mesaj vermeye çalışmaktadır. Hikâyenin yaşandığı mekân çöldür. Ancak Küçük Prens Dünya'daki çöle gelmeden önce farklı gezegenlere yolculuk eder. Bu gezegenler hikâyenin kurmaca mekânlarıdır. Çalışmada Antoine de Saint-Exupéry'nin Küçük Prens adlı kitabındaki anlatı mekân ve kurmaca mekân unsurlar bakımından incelenecektir. Ayrıca her kurmaca mekânın temsil ettiği sembol veya kişilerin karakter özelliği belirtilecektir.

Anahtar kelimeler *Küçük Prens, anlatıbilim, mekân, kurmaca mekân*

1. GİRİŞ

1960'lı yıllardan itibaren bir disiplin haline gelen anlatıbilim, genel olarak anlatının bilimsel açıdan incelenmesidir (İbrahimi & Beyoğlu, 2024, s. 802). Anlatı (Narrative) terimi Latince narrate teriminden türemiştir ve bir şeyin aktarılması anlamına gelmektedir. Anlatı, en sade ifadeyle bir aktaranın muhataplarına bir şeyler iletmesini yani anlatması pratiğini ifade etmektedir (Saygın, 2024, s. 19). “Anlatıdaki mekân, durumların ve olayların içinde gerçekleştiği, sunulduğu yer(ler)dir” (Dervişcemaloğlu, 2016 s.174). Mekânın içerdiği zengin anlam, geniş kullanım alanı ve işlevselliği; onun çok zengin tanımlamalara tabi tutulmasının önünü açmıştır. Bu da mekân kavramının kuramlar ve yaklaşımlara göre birbirinden farklı tanımlarının yapılmasına neden olmuştur.(Tekin & Bozkurt, 2023, s. 240) Özellikle roman türünde düşüncenin ve kişilerin tutundukları mekân, özel bir sembolizasyon alanı oluşturur. (Güler, 2022, s. 180)

Her olay mutlak bir mekân içinde gerçekleşir. Bu mekânın farklı biçimleri vardır. Bu çalışmada bu mekânlardan kurmaca mekân ve öykü mekânları yer almaktadır. Anlatı Mekânı: Karakterin içinde yaşadığı ve hareket ettiği fiziksel ortamdır. Bunu “dekor” olarak da adlandırabiliriz. Öykü mekânı ise karakterlerin eylemleri ve düşünceleri aracılığıyla takip edebileceğimiz, olay örgüsüyle ilişkili olan mekândır. Bütün mekân çerçevelerini ve buna ek olarak herhangi bir olayın gerçekleşmediği, ancak metinde zikredilmiş yer ve mekânların tamamını kapsar (Dervişcemaloğlu 2016, s. 176-177). Jahn, kurmaca mekânı Stanzel'in bakış açısıyla açıklamıştır. Kurmaca mekân görsel sanatlardaki mekândan farklıdır, çünkü kurmacadaki mekân asla tamamıyla sunulamaz. Bir odanın içinin tamamını görülebilen en küçük ayrıntısına kadar betimlemek imkânsız (ya da oldukça sıkıcı) bir şeydir. Ancak bir film vasıtasıyla odanın eksiksiz bir tasviri kolaylıkla verilir. Sözlü anlatıda, bir oda ancak grafik sayılabilecek detaylardan küçük bir seçme yapılarak betimlenebilir. Okurlar sözlü resimi, okuma süreci esnasında zihinlerinden tamamlayabilirler (Jahn, 2020, s. 106). Anlatı metinlerinin bilişsel birer harita hâline getirilmesinin önemli taraflarından bir tanesi anlatı dünyasındaki çeşitli yerlere ve önemli noktalara sembolik anlam yüklenmesidir. Bu yüklenen anlam, mekân kavramının metaforlaştırılması olarak düşünülmemelidir; çünkü bu anlam, bağlantıları belirli bir yerin arkasına saklayan mekân metaforlarının aksine, anlatı dünyasındaki belirli alanlarla ilişkilidir. Eski toplumların kozmolojisinde mekân iki dünyaya ayrılmıştı: Birincisi gündelik hayatı kapsayan “sıradan dünya”, ikincisi ise doğüstü varlıkların yaşadığı “kutsal dünya.” Bu kozmolojilerin ve coğrafyaların anlatıdaki karşılığı, içinde değişik olayların ve tecrübelerin gerçekleştiği (bir anlamda da hayatın farklı fiziksel, psikolojik, toplumsal ve kültürel kurallara yönetildiği), çeşitlilik arz eden bölgelerden oluşan bir coğrafyadır. Örnek olarak masallarda ya da bilgisayar oyunlarında anlatı dünyasının sembolik haritası, kaleyi güçle, dağların tepelerini iyi ve kötü güçlerin karşı karşıya gelişiyle, açık alanları tehlikeyle, kapalı alanları güvenlikle vb. bağdaştırabilir (Dervişcemaloğlu 2016, s. 189).

Mekânlar insanın bilinçaltında yatanları gösteren birer tanık olarak da düşünülebilir. (Öner, 2020, s. 179). İnsanlar herhangi bir mekândaiken kimliklerini gösteren özellikleri de açığa çıkarırlar. Mekân bireysel ve toplumsal bağlamda bir tür 'kimlik kartı' gibidir. Mekânlar, insanlar ve toplumların aidiyet hissini pekiştiren önemli unsurlar olduğundan, Bachelard'ın dediği gibi “cansız bir dam altı” ya da “içinde yaşanan geometrik mekânı” aşip bir “ruh durumu” haline gelir (Öner, 2020, s. 177).

İroni; bir sözün, bir durumun veya bir olayın anlamının, gerçekte söylenenin ya da beklenenin tam tersine bir anlam içermesi durumudur. İroni, söylenenin ya da ifade edilenin gerçek niyetiyle çelişir ve genellikle zıt bir anlam yaratır. Bu, sarkastik bir ton veya mizahi bir etki oluşturma amacını taşıyabilir (Soydaner, 2024, s. 17). Küçük Prens kitabında ironi, yetişkinlerin davranışlarını eleştirmek için sık sık kullanılmış bir anlatım aracıdır. Antoine de Saint-Exupéry, çocukların masumiyetini ve hayal gücünü öne çıkarırken, yetişkinlerin dar görüşlü, materyalist ve mantık odaklı bakış açısını ironik bir şekilde eleştirir. Küçük Prens, dünya çapında sevilen ve beğenilen bir eser olarak bilinir. Bu eser, bir çocuğun bakış açısından yetişkinleri eleştiren bir hikâyeye sunar. Asteroid B612 gezegeninden diğer gezegenlere seyahat eden Küçük Prens'in son durağı Dünya'dır. Burada, çölde bir uzak kazası geçiren pilotla karşılaşır. Pilot, Küçük Prens'te kendi çocukluğunu ve kayıp masumiyetini yeniden keşfeder. Eserde anlatım sade bir dille yapılmış olsa da okuyucuya etkileyici ve anlamı derin mesajlar içerir.

Küçük Prens ideal görünen ve özlem duyulan asla yaşanamayacak olan fantastik bir yaşantıyı temsil etmektedir. Bu eser büyüklerin insanî ve doğal olamayan dünyasına tepkidir ve bu tepki birçok şifre ile ifade edilmiştir (Karayaka, 2006, s. 29). Exupéry, bolluk içindeki dünyamızı azla yetinen kanaatkâr sade ve ıssız çöl medeniyeti karşısına çıkarır ve XX. yüzyılın insanına imalarda bulunur. Mekânın çöle çekilmesi esere ayrı bir anlam kazandırmıştır. Çölün ölü dünyası bir mucize yaratır; bir adam ile bir çocuk arasında derin bir sevgi bağı oluşur (Aytekin, 2007, s. 368). Hikâyenin başladığı ana mekân çöldür. Eserde Küçük Prens'in Dünya'ya gelmeden önce gittiği gezegenler de anlatılır. Küçük Prens'in gezegeni de dâhil olmak üzere bütün bu gezegenler bir kurmaca mekânı temsil eder.

2. KÜÇÜK PRENS: ANLATIBİLİM BAKIMINDAN MEKÂN VE KURMACA MEKÂN

Antoine de Saint-Exupéry'nin Küçük Prens adlı eseri, mekânın sadece bir fiziksel konum olmanın ötesinde, derin sembolizmi ve anlamları ifade ettiği bir yapıttır. Hikâyeye, farklı gezegenler ve her biri kendi anlamını taşıyan çeşitli mekânlar aracılığıyla ilerler. Bu mekânlar, yazarın hayal gücünden doğan, gerçeklikten uzak gezegenler ve yıldızlar gibi mekânlar arasında yer alır. Her bir mekân, bir insan karakterinin belirli bir özelliğini veya durumunu temsil eder. Yazar, yetişkinlerin kimliklere ve etiketlere aşırı önem verme eğilimlerini farklı gezegenlerde bulunan karakterlerle açıklar. Bu şekilde, Küçük Prens sadece bir çocuk hikâyesi olmanın ötesine geçerek, okuyucuya derin bir toplumsal eleştiri de sunar.

Birinci mekân hikâyenin gerçekleştiği anlatı mekânıdır. Bu mekân, pilotun uçak kazası sonucunda çölde mahsur kaldığı yerdir. Bu kurak ve kumlarla kaplı ortam, insanın yalnızlığını ve çaresizliğini simgeler. Pilot mahsur kaldığı çölde, yanında bir hafalık içme suyu ile en yakın köyden bin mil uzaklıkta yapayalnız ve çaresiz kalmıştır. Pilotun yalnızlığı çölde mahsur kaldığı için ortaya çıkan bir şey değildir. O, bu çöle gelmeden önce de gerçek bir dosta sahip olmadığından yalnız olduğunu söylemişti: *İşte böyle, altı yıl önce, Büyük Çöl üstünde uçağım kazaya uğrayana kadar, içimi dökecek gerçek bir dostum olmadan yapayalnız yaşadım* (Exupéry, 2015). Pilotun çölde yaşadığı deneyimler, insanın kendi iç dünyasıyla yüzleşmesini ve anlam arayışını temsil eder. Pilotun çölde tanıştığı Küçük Prens, pilotun iç dünyasının bir yansıması olarak karşımıza çıkar. Kendisinin küçükken çizdiği resmin ne olduğunu hiç kimse anlamamıştı. Resim, bir fili sindirmiş bir boa yılanının tasviriydi. Ancak yetişkinler bu resmi bir şapka olarak algılamaktaydılar. Bu resmi gerçekten anlayan tek kişi Küçük Prens olmuştu. İşte pilotun bu küçük arkadaşı sayesinde iç dünyasına ineceği ve kendini eleştirebileceği yolculuğu bu çölde başlamıştı.

Eserde, çöldeki yalnızlığını ifade etmek için pilotun yaptığı benzetme ve Küçük Prens'e sunulan koyunun çizilmiş olduğu sandık gibi iki öykü mekânı bulunmaktadır.

Pilotun çöldeki yalnızlığını tasvir etmek için okyanusun ortasında kalmış bir gemiciden örnek vermesi öykü mekânına örnek gösterilebilir: *Okyanusun ortasında bir sal üstünde kalmış bir gemici kadar yalnızdım* (Exupéry, 2015). İkinci öykü mekânı ise Küçük Prens'e sunulan koyunun çizildiği sandıktır. Pilot, Küçük Prens'in isteği üzerine koyun çizmek yerine, ona bir sandık içindeki koyunu gösterir ve derin bir anlam yükler: *İstediğin koyun şu sandığın içinde," diye kestirip attım* (Exupéry, 2015).

Küçük Prens'in gezegeni olan Asteroid B612 bir kurmaca mekânıdır. Bu gezegen Küçük Prens'in evi ve başlangıç noktasıdır. Bu küçük asteroit, masumiyetin ve sevginin sembolüdür.

Gezegeni mekân açısından incelediğimizde, gezegen bir ev büyüklüğündedir ve insanın gözünün alabildiğinden fazla büyük değildir. Bu, kitapta şu şekilde anlatılmaktadır: *"Zararı yok," dedi, "bizim orada her şey öyle küçüktür ki!"... "Gözünün alabildiğine de gitsen pek uzaklaşmış olmazsın bizim orada.."... Böylece bir şey daha öğrenmiş oluyordum: Demek Küçük Prens'in gezegeni olsa olsa ev büyüklüğünde bir yerdi!* (Exupéry, 2015).

Bunu dışında bu mekânda iki yanardağ, baobablar ve bir gül bulunmaktadır. Küçük Prens'in güle olan sevgisi sadakatin sembolüdür. Evrende aynı güzellikte veya daha güzel milyonlarca gül vardır. Ancak Küçük Prens'in gülünü diğer güllerden farklı kılan şey aralarındaki bağıdır.

Hikâyenin anlatımı, çeşitli kurmaca mekânlarla işlenmiştir. Yazar, bu mekânlar aracılığıyla büyükleri ve onların tutumlarını ustaca eleştirmiştir. Küçük Prens'in gezegenlerinin her biri, kendine özgü bir tema ve sembolizm taşır. Örneğin, Küçük Prens kendi gezegeninden ayrırlıp farklı gezegenleri dolaşmaya çıktığında ilk gittiği gezegen bir

kralın hüküm sürdüğü küçük bir gezegendi. Bu gezegen, insanların güç ve kontrol arayışını ve bunun getirdiği boşluğu simgeler. Yazar, bu kurmaca mekânı kullanarak büyükleri ve onların hırslarını eleştirir. Kralın gezegeni, insanların güç ve kontrol peşinde koşmalarının sonucunda ortaya çıkan anlamsızlığı göstermektedir. Gezegen mekân bakımından incelendiğinde, gezegenin çok küçük olduğu görülmekte. Gezegende Kralın taht koltuğu dışında başka hiçbir şey bulunmaz.

Küçük Prens'in ziyaret ettiği ikinci gezegen, kendini beğenmiş bir adamın yaşadığı gezegendi. Bu gezegen, insanların statüye ve güce verdikleri önemi yansıtmak için tasarlanmış bir kurmaca mekândır.

Kendini beğenmiş adam da kral gibi gezegeninde tek başına yaşamaktadır. Bu karakter, insanlar tarafından beğenilmeyi önemseyen ve kendini diğer insanlardan üst gören bir karakterdir. Bu nedenle bu gezegen insanların egoizm ve kibir gibi olumsuz özelliklerinin sembolüdür.

Kitapta bir diğer kurmaca mekân, sarhoşun gezegenidir. Bu gezegende Küçük Prens bir sarhoşla karşılaşır. Burada yığılmış içki şişeleri bulunmaktaydı. Sarhoşun bulunduğu mekân, insanların acılarını, hüznlerini ve bu duygulardan dolayı kişilerde meydana gelen umutsuzluğu ve kayıtsızlığı yansıtıyor.

Küçük Prens'in ziyaret ettiği başka bir gezegen de bir iş adamının yaşadığı gezegendir. Burası bir iş adamının sadece sayılarla ilgilenerek gerçek duyguları ve ilişkileri göz ardı ettiği soğuk bir dünyayı temsil eder. Bu gezegen, modern endüstriyel toplumun temsilidir ve insanların işe odaklanmış, materyalist ve robotlaşmış bir yaşam tarzını sembolize eder. Burada, modern dünyanın duygusuzluğunu ve maddi değerlere aşırı bağlılığı eleştirilir.

Kitaptaki bir diğer kurmaca mekân bir fenerle bekiği dışında ne bir insanın ne de bir evin olmadığı, daha önce gittiği bütün gezegenlerden daha küçük olan bir gezegendir. Bu gezegende, kendini daima meşgul eden, ancak aslında hiçbir şey yapmayan bir bekiği yaşamaktadır. Bekiği durmadan feneri yakıp söndürmektedir. Bu mekân, sadık insanların sembolüdür. Bunun yanında gezegen boş yere meşgul olma ve önemsiz görevlerle zaman geçirme eğilimini temsil eder. Fenerli Bekiğinin Gezegeni'ni insanların hayatta gerçek anlamı ararken asıl önemli şeyleri göz ardı ettiğini gösterir okuyucuya.

Küçük Prens daha sonra bir coğrafyacının bulunduğu gezegene gider. Bu gezegen, Küçük Prens'in bir önceki gittiği gezegenden on kat daha geniştir. Burada bir coğrafyacı yaşamaktadır. Bu gezegen, insanların kendi konfor bölgelerinden çıkmadan sadece bilgi biriktirmeye odaklanmalarının getirdiği sınırlılıkları sembolize eder. Coğrafyacı, dünya dışındaki gerçekleri keşfetmek yerine, kendi dünyasında bilgiyi toplamaya odaklanmıştır.

Küçük Prens'in son durağı Dünya'dır. Dünya, gittiği diğer tüm gezegenlerden daha büyüktür. Burada bir sürü insan, hayvan ve çiçekler yaşar. Küçük Prens Dünya'ya pilotla karşılaştığı çölde iniş yapmıştır. Dünya, gezegenler arasında bir mikrokozmos gibidir; her gezegende temsil edilen insan davranışlarının özelliklerinin bir kombinasyonunu içerir. Gittiği her bir gezegenin temsil ettiği bir insan özelliği Dünya'da hepsinde bulunmaktadır. Burada yılanla, tilkiyle ve pilotla tanışmıştır.

Dünya, hikâyenin gerçekleştiği gerçek bir mekândır. Açık mekân olan Dünya'nın içinde bulunan çöl bu durumda kapalı mekâna dönüşür. Küçük Prens Dünya içinde çöl, dağ, gül bahçesi, demiryolu gibi farklı mekânlarda bulunur. Çöl, Küçük Prens'in Dünya içindeki hikâyesinin başladığı ilk mekândır. Bunu dağ, gül bahçesi takip eder. Küçük Prens'in Dünya'daki yolculuğu, insan doğasını, ilişkileri ve yaşamın karmaşıklığını inceleyen bir yolculuktur.

3. SONUÇ

Her mekân bir kişilik özelliğinin sembolüdür. Hikâye farklı gezegenlerde geçen ve her biri kendi anlamını taşıyan farklı mekânlar aracılığıyla ilerler. Bu mekânlar, yazarın hayal gücünden doğan, gerçeklikten uzak gezegenler ve yıldızlar gibi mekânlarda yer alır ve her biri insanların kişisel özelliklerinin bir yansıması olarak işlev görür.

Hikâyenin başlangıç noktası olan çöl, insanın yalnızlığını ve çaresizliğini simgelemektedir. Pilotun çölde yaşadığı deneyimler, insanın kendi iç dünyasıyla yüzleşmesini ve anlam arayışını temsil eder. Küçük Prens'in gezegeni Asteroid B612 ise masumiyetin ve sevginin sembolüdür. Bu gezegen, Küçük Prens'in yaşadığı gezegendir.

Küçük Prens'in ziyaret ettiği diğer gezegenler ise farklı insan karakterlerini ve toplumsal yapıları eleştiren kurmaca mekânlar olarak karşımıza çıkmaktadır. Her bir gezegen, insanın egoizminin, kibrinin, duygusuzluğunun sembolüdür. Bu gezegenler aracılığıyla yazar, yetişkinlerin anlamsız davranışlarını ve önemsiz hırslarını gösterirken, aynı zamanda hayatın gerçek anlamını bulma arayışının önemini de vurgular.

Sonuç olarak, Küçük Prens'te mekân, kurmaca mekân unsurları, yazarın bakış açısından toplumsal eleştirilerini okuyucuya etkili bir şekilde iletmek için ustaca ele alınmıştır.

ACKNOWLEDGMENT

We would like to express our special thanks of gratitude to Dr. Serdar Basutku for the proof reading and his contribution to the article and secondly, we would like to thank the translator of the abstract from Turkish to English Nurten Rusid.

REFERENCES

- Aytekin, H. (2007). Antoine de Saint Exupery'nin Küçük Prens'inde evrensel ve mitosel yaklaşımlar. Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 7(27), 365-375.
- Dervişcemaloğlu, B. (2016). Anlatıbilime Giriş. Dergah Yayınları.
- İbrahimi, S. M., & Beyoğlu, B. (2024). Frans Kafka'nın Dönüşüm romanının anlatıbilimin öykü analizi yöntemiyle incelenmesi. Knowledge Journal, 67.5, 801-805.
- Güler, A. F. (2022) Cumhuriyetin İlk Dönem Romanlarında Mekân, Değişim ve Modernizm, Tezkire Dergisi, 179-209
- Jahn, M. (2020). Anlatıbilim anlatı Teorisi El Kitabı (B. Dervişcemaloğlu, Çev.). Dergah Yayınları.
- Karaka, Z. (2006). Günümüz çocuk edebiyatından seçilmiş çocuk felsefesi örnekleri. Journal of Turkish Studies, 14-36.
- Öner, H. (2020). Edebiyat mekân ilişkisinin psikolojik ve sosyolojik boyutları. İçinde Ö. Emiroğlu, G. Hazer, M. Balık & H. Ürkmez (Ed.), Prof. Dr. Ramazan Kaplan'a armağan (s. 177-186). Akçağ Yayınları.
- Saint-Exupéry, A. de. (2015). Küçük Prens. (C. Süreya & T. Uyar, Çev.). Can Yayınları.
- Saygın, T. (2024). Anlatı üzerine. İçinde E. Şahin (Ed.), Anlatı üzerine anlatı: Edebiyat kuramı ve eleştiri (s. 19-34). Akademisyen Kitabevi.
- Soydaner, A. (2024). Distopik anlatıların dilinden masalsı yankılar: Toplumsal eleştiri ve ironi. AKRA Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisi, 12(33), 9-20.
- Tekin, N. & Bozkurt, K. (2023) Mekân, İnsan ve Edebiyat, Batman Akademi Dergisi,7(2), 238-259